

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

2012/2027(INI)

20. 6. 2012

STANOVISKO

Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku

pro Rozpočtový výbor

k inovačním finančním nástrojům v souvislosti s novým víceletým finančním
rámcem
(2012/2027(INI))

Navrhovatel: Antonio Cancian

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vyzývá Rozpočtový výbor jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že vysoký počet evropských finančních nástrojů a programů spolufinancování vede ke zmatkům a nejistotě veřejných i soukromých subjektů, které je chtějí využívat; očekává, že Komise bude hrát aktivnější úlohu, co se týče pomoci potenciálním žadatelům při hledání vhodného financování či finančního nástroje, a že jim poskytne základní informace, doporučení a individuální pomoc při stanovení nejefektivnějšího způsobu pro vyplácení prostředků; přeje si proto racionalizaci a koordinaci finančních nástrojů, včetně strukturálních fondů, jež by podpořily jejich efektivní využívání v jednotném soudržném rámci; vítá v tomto ohledu návrh Komise na horizontální uskupení nástrojů, jako je nástroj pro propojení Evropy, za účelem využívání meziodvětvových synergií; vyzývá Komisi, aby zajistila upřednostnění meziodvětvových projektů, jako jsou inteligentní sítě;
2. konstatuje, že z fondu Marguerite bylo dosud financováno jen velmi málo projektů, a žádá Komisi, aby usilovala o zlepšení výkonnosti tohoto fondu; domnívá se, že by tato první zkušenost měla být zohledňována při přijímání budoucích finančních nástrojů, kdy je nutné posoudit, jak je možné rozšířit pole působnosti pro tento typ financování, a zejména, kdykoli to bude možné, zkrátit lhůtu k plnění finančních nástrojů, aby byly atraktivnější a jejich konečné produkty konkurenceschopnější;
3. bere na vědomí skutečnost, že Evropský fond pro energetickou účinnost (EEEF) nabízí potenciálním příjemcům podobné, ne-li méně výhodné finanční podmínky, než nabízí běžný trh; vyjadřuje politování nad tím, že Komise tento fond, přestože se *de facto* jedná o nástroj financování, považuje za druh dotace, což znamená, že jeho příjemci nemají nárok na žádnou pomoc ze strukturálních fondů; zdůrazňuje proto, že v budoucnu je nezbytné zajistit, aby byly nové finanční nástroje slučitelné se strukturálními fondy a s dalšími dotačními nástroji, které Evropská unie nabízí; konstatuje, že dobře fungující finanční nástroje v oblasti energetické účinnosti mohou přinášet rychlé výsledky, a navrhuje proto zlepšit EEEF tak, že se změní na revolvingový fond nabízející skutečné možnosti investic, ať již přímo či nepřímo prostřednictvím finančních institucí, do menších projektů v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů;
4. domnívá se, že by se měla věnovat větší pozornost podpoře malých a středních podniků (MSP) prostřednictvím nástrojů kapitálové účasti a dluhových nástrojů, jež jsou stanoveny v programech COSME (Program pro konkurenceschopnost podniků s důrazem na malé a střední podniky) a Horizont 2020; považuje však za vhodné, aby bylo zváženo zvýšení horní hranice stanovené nástrojem pro úvěrové záruky v rámci programu COSME (150 000 EUR) v souladu s přesnějším posuzováním skutečných úvěrových potřeb evropských MSP; domnívá se, že zvýšení horní hranice by nemělo vést k tomu, že tento nástroj bude využívat méně MSP, a žádá proto, aby byly celkové prostředky vyhrazené na nástroj pro úvěrové záruky navýšeny;
5. zastává názor, že by Komise měla prozkoumat způsoby, jak by bylo možné zlepšit evropský kvazikapitálový trh, zejména mezaninové financování; doporučuje, aby se Komise zabývala tím, jak posílit mezaninový nástroj růstu Evropského investičního fondu

(EIF), a aby prozkoumala nové mezaninové produkty, jako je ručení za mezaninové úvěry; dále doporučuje, aby byly poskytnuty údaje a analýzy týkající se finančních nástrojů, za účelem zmenšení překážek pro finanční zprostředkovatele, kteří mohou mít zájem zabývat se úvěrovým trhem pro mezaninový kapitál v EU;

6. oceňuje kroky, jejichž cílem je vydávání záruk pro sponzory projektů, aby tak získali snazší přístup k úvěrům na základě schématu navrhovaného finančním nástrojem pro sdílení rizik (RSFF);
7. podporuje úsilí o podněcování výzkumu a inovací v MSP v rámci programu Horizont 2020; zároveň konstatuje, že financování rizikového kapitálu není jedinou možnou cestou k dosažení tohoto cíle; vyzývá proto Komisi a další zúčastněné subjekty, aby posoudily dopady případného zavedení systému, který by MSP zadával zakázky na vývoj technologií, jejichž potřeba u orgánů Evropské unie a členských států prokazatelně existuje, s cílem dosáhnout toho, aby byly finanční prostředky z evropských zdrojů vynakládány na vývoj technologií, které budou pro tyto orgány užitečné;
8. zdůrazňuje, že inovační finanční nástroje by se měly používat k podpoře partnerství veřejného a soukromého sektoru a mělo by se o nich uvažovat jako o alternativě k čistě veřejným výdajům jakožto způsobu mobilizace finančních prostředků a řešení selhání trhu;
9. zdůrazňuje, že mají-li být uskutečňovány projekty považované za nezbytné k dosažení strategických cílů Evropské unie pro inteligentní a udržitelný růst založený na společném úsilí a kolektivní účasti a podporující začlenění, měly by tyto finanční nástroje být aktivovány; vyzývá proto Komisi a především EIB, ale i všechny ostatní přímo či nepřímo zapojené organizace, aby sponzorům těchto projektů pomáhaly mnohem aktivněji, a to zejména v počátečních fázích, ale i po celou dobu realizace projektů s cílem zajistit efektivní využívání finančních prostředků; v tomto ohledu se domnívá, že je třeba upozorňovat na dosažené úspěchy, jako je např. nástroj technické pomoci ELENA, a klást je za vzor;
10. domnívá se, že by u všech projektů, které vyžadují financování z evropských zdrojů, mělo proběhnout *ex ante* hodnocení jejich obchodního potenciálu s cílem zjistit, jaké formy financování by byly nejvhodnější (dotace poskytované z rozpočtu EU, úvěry poskytované Evropskou investiční bankou nebo záruky prostřednictvím finančních nástrojů), pozorně vyhodnotit, zda existuje možnost snížit procentuální podíl dotací, a u rozsáhlých projektů zařadit test partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem;
11. věří, že strategičtější využívání finančních nástrojů bude mít více než pozitivní dopad na Evropskou unii, domnívá se však, že se bohužel omezí na projekty s krátkodobou až střednědobou návratností; obává se, že investice do projektů, které jsou právě tak potřebné pro dosažení strategických cílů Evropské unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, nemusí být uskutečněny, neboť budou považovány za příliš rizikové pro investory a nebude k dispozici dostatek veřejných finančních prostředků; zdůrazňuje proto roli katalyzátoru, kterou mohou finanční nástroje hrát u soukromého kapitálu vytvářením nástrojů pro sdílení rizik a omezováním percepce rizika ze strany investorů;

12. vítá zavedení evropských dluhopisů, na nichž se podílí více zemí, a opakuje, že tyto nástroje díky svému přístupu založenému na zásadě solidarity umožní financovat kritickou infrastrukturu EU, včetně energetické infrastruktury;
13. naléhavě proto žádá, aby byla provedena iniciativa týkající se projektových dluhopisů a pečlivě vyhodnocena vhodnost nové samostatné iniciativy týkající se emise evropských dluhopisů na infrastruktury, jež by znamenala přímý podíl kapitálu Evropské unie na projektech infrastruktury v obecném zájmu s významnou evropskou přidanou hodnotou, a to prostřednictvím veřejné emise projektových dluhopisů ze strany Unie;
14. domnívá se, že pokud by se Evropská unie sama nebo společně s dalšími členskými státy přímo podílela na kapitálu projektů infrastruktury (pro něž je typická dlouhodobá rentabilita), vyslala by důrazný signál veřejným a soukromým investorům i finančním trhům; domnívá se, že tato účast EU jako investora by měla zajistit soudržnost s dlouhodobými politickými cíli Unie a byla by zárukou uskutečnění projektu, neboť by fungovala jako mocný katalyzátor i páka;
15. naléhavě žádá zavedení jednotných podmínek pro způsobilé náklady, audit a kontrolu, a domnívá se, že bude-li stanovena jasná míra odpovědnosti členských států v souvislosti se zaváděním a řízením těchto finančních mechanismů, bude dosaženo jejich efektivnějšího využívání.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	19.6.2012						
Výsledek závěrečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 30px;">+:</td> <td style="text-align: right;">49</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> </table>	+:	49	–:	2	0:	5
+:	49						
–:	2						
0:	5						
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber						
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Antonio Cancian, António Fernando Correia de Campos, Ioan Enciu, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Werner Langen, Mario Pirillo, Peter Skinner, Lambert van Nistelrooij						
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Jorgo Chatzimarkakis						